

Rugpjūčio 22 d. Druskininkų sav. Mižonių k. buvo atidengti ir pašventinti du paminklai žuvusiems Lietuvos partizanams. Renginiai prasidėjo šv. Mišiomis Leipalingio bažnyčioje, kurias aukojo kunigas Robertas Grigas. Su ypatingu dėmesiu buvo išklaustas jo pamokslas, kuriame labai išsamiai išsakytos mintys apie partizaninio karo Lietuvoje prasmę, reikšmę, pasekmes ir pamokas.

Renginyje dalyvavo neįprastai daug žmonių iš įvairių Lietuvos vietų: Vilniaus ir Kauno, Alytaus ir Tauragės, Varėnos ir Druskininkų. Atskubėjo kaimynai iš aplinkinių vietovių, atvyko žuvusiųjų giminės. Po šv. Mišių autobusų ir lengvųjų automobilių vilkstinė pajudėjo pirmo paminklo link. Jis pastatytas miške vieniems iš paskutiniųjų žuvusiems Dainavos

Įamžintas partizanų atminimas

apygardos partizanams: Broniui Tomkevičiui-Beržiniui, Antanui Kašalynui-Varnėnui, Pranui Kavaliauskui-Vyturiui. Paminklo pašventinimo ceremonija prasidėjo R.Vaicikonio (žodžiai V.Cinausko) daina "Partizanų motinai". Toje vietoje, kur prieš dešimtis metų šie partizanai buvo įsirengę žeminę, dabar beliko

žole apaugusi duobė. Renginio dalyviai glaudžiu žiedu ją buvo apsupę, todėl ir dainos priedainio žodžiai "Prie tos duobės..." skambėjo įtaigiai ir jaudinamai.

Maždaug už dviejų kilometrų nuo šios vietos, ryšininko Antano Medono sodyboje, iškilo paminklas drąsiam aštuoniolikmečiui parti-

zanui Vytautui Barbatavičiui-Bombonešiui.

Abu paminklus pašventino kun. R.Grigas. Jis taip nuoširdžiai atliko dvasininko apeigas, maloniai bendravo per visą šventę, kad suteikė daug džiaugsmo susirinkusiems, ypač žuvusiųjų giminiams ir artimiesiems.

(keliamo į 5 psl.)

Kunigas R.Grigas šventina paminklą trims žuvusiems partizanams

Edmundas SIMANAITIS

Perbėgėliai nekelia pasitikėjimo

Pagausėjusios šnekos apie tariamą klasikinių partijų traukimąsi į šešėlį - sulūžusio grašio nevertos. Demokratiška neatsiejama nuo įsitikinimų ir požiūrių įvairovės, taigi ir politinių partijų tam tikra gausa yra natūrali pasekmė ir netgi jos skiriamasis požymis. Orientacija į vieno fiurerio, "tautų tėvo" generalisimuso, galiausiai į lukašenkinio tipo vienpartines "demokratijas" nėra jokia naujiena. Praėjusio amžiaus patirtis nepamiršta: dviejų diktatorių suplanuotas ir pradėtas Antrasis pasaulinis karas, žiaurūs karo ir genocido nusikaltimai, kuriems nėra senaties, įpareigoja būti budrius.

Lietuvos politinė padange slenka vienas po kito svertur sistemingai planuojamų provokacinių sumaiščių ir suiručių debesys. Nereikėtų aimanuoti, kad mes silpni, kad mūsų valdininkai tik ir temoka kyšius imti, kad šalyje siaučia skurdas, kad po trijų Kremliaus dvokelių trenkiančių gelbėtojų turi pavykti ket-

virtajam, šį kartą iš Archangelsko atsiųstam, per pusmetį ar metus išgelbėti "skurstančią lietuvių tautą". Taigi, pasak publicisto Viliaus Braženo, Uspaskicho populistams - Archangelsko partijai patekus į Seimą atsirastų galimybė organizuoti jautki ir griauti valstybės teisinę sistemą ir sukurti politikos vairą Kremliai palankia kryptimi pagal to paties "centro" scenarijų. Scenarijaus ašis nesikeičia per visus keturiolika Antrosios Respublikos metų - sumaištis Lietuvoje turi būti daug. "Gelbėtojai" ir "konsultantai" - visi iš Rytų arba deramai dar sovietmečiu apdoroti vietiniai. Vienam "pranašui" bankrutuojant iš anksto į sceną išleidžiamas kitas. Jų niekada netrūks, tačiau sumaištis kėlėjai būtina parenkami iš vietinių gyventojų. Posovietinėje visuomenėje išbalansuotos pilietinės savivokos piliečių atsiranda. Jie ir padeda pilti vandenį ant populistų malūno.

(keliamo į 2 psl.)

Andrius KUBILIUS

Priešrinkiminės baimės ir miglos

Pateiksiu keletą pastabų apie besiklostantį vaizdą prieš rinkimus, apie kai kuriuos išryškėjusius bruožus ir kai kuriuos esminius klausimus, į kuriuos rinkėjai turėtų gauti aiškius atsakymus. Vienas ryškiausių požymių - baimė. Matant rinkimuose besiregistruojančias partijas stebina jų pastangos slėpti savo pavadinimą ar savo lyderius. Pvz., dėl kažkokių priežasčių eiti į rinkimus su savo pavadinimu bijo socialdemokratai. Lygiai taip pat patys savęs rinkimuose bijo ir "valstiečiai". Tą patį galima pasakyti ir apie tuos partinius sąrašus, kurių priekyje įrašomas nepartinis žmogus. Bandžiau prisiminti kokį nors panašų pavyzdį iš Europos politinės istorijos ir man to padaryti nepavyko. Lietuva kuria unikalią politinę tradiciją. Pamatysime, kokį ji duos rezultatą.

Ką nusipirks Uspaskichas?

Kitas esminis klausimas prieš rinkimus - ką į būsimąją koaliciją, siūlydamas dar

prieš rinkimus, nusipirks Viktoras Uspaskichas? Žvelgiant į šių dienų publikacijas ir matant įvairias iniciatyvas, pats aktualiausias klausimas kyla, ar pavyks V.Uspaskichui nupirkti A.Brazauską ir A.Paulauską, vienam siūlant ministro pirmininko, kitam - Seimo pirmininko postą. Turiu pasakyti, kad iš premjero kalbų susidaro vaizdas, jog jis nieko prieš pasiduoti, jeigu taip galima pasakyti, tik derasi dėl sąlygų: kad turėtų kiek galima daugiau savų ministrų ir kad V.Uspaskichui gal būtų suteiktas vicepremjero postas. Čia reikėtų aiškumo. Rinkėjai, kurie yra pasirošę balsuoti ne už V.Uspaskichą, o už socialdemokratų, kurie tikrai nenori V.Uspaskicho valdžios, turėtų iš savo lyderių išgirsti aiškų atsakymą į klausimą: ar sutiks A.Brazauskas eiti į koaliciją su V.Uspaskichu, ar ne. Ir tai jie turi žinoti dar prieš rinkimus, nes nuo atsakymo gali pasikeisti daugelio iš jų apsisprendimas, už ką balsuoti.

(keliamo į 2 psl.)

Aktualijos

■ Politinėms partijoms siūloma iki 2005 m. vidurio Seime ratifikuoti Europos Sąjungos (ES) Konstituciją. Toks siūlymas įrašytas į Užsienio reikalų ministerijos (URM) parengtą ir partijų atstovams pateiktą "Susitarimo dėl pagrindinių valstybės užsienio politikos tikslų ir uždavinių 2004-2008 metams" projektą.

■ Iš 36 oficialiai Lietuvoje registruotų partijų Seimo narių mandatų spalio 10 d. vyksiančiuose rinkimuose sieks 20 partijų, kurių šešios rinkimuose kels koalicinius sąrašus.

■ Lietuvos karinių oro pajėgų (KOP) vadas plk. Edvardas Mažeikis paskirtas Lietuvos Respublikos nuolatinės atstovybės prie Šiaurės Atlanto Sutarties Organizacijos (NATO) kariniu atstovu.

■ Krašto apsaugos ministerijoje Vilniuje akredituotas naujas Norvegijos gynybos atašė Lietuvai plk. Larsas Torgersenas.

■ Sankt Peterburge, dalyvaujant pirmajai Lietuvos poniai Almai Adamkienei, šalies Vyriausybės atstovams ir diplomatomams, atidarytos naujos vietos lietuvių bendruomenės patalpos - nacionalinės kultūros autonomija.

■ Baltarusijos prezidentas A.Lukašenka, politiškai izoliuotas Vakarų valstybių dėl žmogaus teisių pažeidimų ir žiniasklaidos laisvės ribojimo šalyje, paskelbė, jog ketina spalio 17 d. surengti referendumą dėl savo valdžios įgaliojimų pratęsimo.

■ Kraupūs vaizdai iš užgrobtos Beslano mokyklos. Sporto salėje, apraizgytoje laidais, prijungtais prie sprogmenų, - apie 1200 įkaltų. Tokį vaizdą įrašą iš Šiaurės Osetijos mokyklos Beslane parodė Rusijos televizija NTV. Operatorius, kuris, matyt, buvo vienas iš teroristų, kreipė kamerą į salėn suvarytus įkaitus, kurie atrodė išsigandę, bet ramūs.

■ Po kruvinos įkaitų dramos Beslane, kai žuvo šimtai žmonių, Rusija ir NATO ketina kartu kovoti su terorizmu.

■ Japonijoje spalio 13-14 dienomis vyks konferencija, skirta Irakui, - sakoma paskelbtame šalies Užsienio reikalų ministerijos pranešime. Per panašią konferenciją Madride 2003 m. spalį šalydonorės pažadėjo Irakui 33 mlrd. dolerių pagalbą.

Perbėgėliai nekelia pasitikėjimo

(atkelta iš 1 psl.)

Archangelsko partijos grietinėlė, pradėdant pirmuoju žadėtoju ir gaušiu būreliu gražiakalbių politikuotojų, neišdrįsta nė žodėlyčiu užsiminti, kad ir skurdo, ir kyšininkavimo, ir smurto Rytuose visais laikais buvo nepalyginti daugiau negu mūsų šalyje. Lygiai taip pat nutylimos esminės svarbos permainos – Lietuvos narystė NATO, garantuojanti išorinį saugumą, bet anaipol ne vidaus rimtį, ir narystė Europos Sąjungoje. Būtent ši aplinkybė, bet ne pažadukų postringavimai sudaro realias galimybes ekonomikai sparčiai plėtoti ir sėkmingai spręsti socialinius reikalus. Jokie apsišaukėliai gelbėtojai tuščiažiedžiais pažadais nei socialinių, nei kitų vidaus politikos reikalų nepataisys. Populizmo pavojų aiškiai supranta ir apie tai kalba dabartiniai šalies vadovai – Prezidentas, premjeras ir Seimo pirmininkas.

Mūsų šalies rinkėjai yra pakantūs. Vieni išrenka numylėtinį iš, sakykime, Mėlynųjų partijos į Seimą, patikėdami jam teisę ir pareigą vykdyti ir įgyvendinti Mėlynųjų partijos pažadus rinkėjams. O šis nenaudėlis, nespėjęs kojų apšilti, numojęs ranka į duotus pažadus ir išipareigojimus, šmukšt ir jau Rudųjų partijoje besėdįs. O kitoje apygardoje rinkėjų „išbalsuotas“ Rudųjų partijos seimūnas ne ką laukęs purpt ir perskrenda į Pilkųjų laktas. Panaši istorija ir su kitų spalvų partiečiais kartojasi ir kartojasi. Daugėja skraidūnų rekordininkų, spėjusių pabuvoiti keliose partijose. Neverta apvainuoti pabėgėlių ir perbėgėlių motyvų. Visi jie laužti iš piršto, anaipol ne idėjomis grįsti (jokių naujų idėjų nepateikiama!), o dažniausiai anekdotiškai savanaudiški ir net avantiūristiniai. Tačiau ar nereikėtų pažvelgti į šį graudžiai komišką skrajūnų spektaklį pilietinės savimonės nepraradusių rinkėjų akimis?

Akivaizdu, kad perbėgėlis apgavo savo rinkėjus, balsavusius už konkrečios spalvos politinės jėgos kandidatą į Seimą ir tos partijos programą.

Antra, ar toks seimūnas nėra apsimetėlis? Juk jis stojo į pasirinktos spalvos partiją netikėdamas partijos programa ir net negalvodamas rūpintis jos įgyvendinimu.

Trečia, ar asmeniui, netesėjusiam pažadų rinkėjams, neretai apgavusiam juos po keletą kartų, galima patikėti atsakingą valstybinį darbą?

Ketvirta, perbėgėlių lengva papirkti, nes jam visuomenės moralės normos šnipšto tevertos. Tokį skrajūną, nejuočiantį atsakomybės rinkėjams, nesunkiai „nupirks“ koks nors politikuojantis vertelga iš „artimojo užsienio“.

Penkta, visi perbėgėliai darytų gėdą Tautos atstovų forumui rodydami Seimo nepastovumą ir nepatikimumą.

Šešta, perbėgėlis savo veika įtikinamai parodo, kad keisdamas tariamą politinę orientaciją arba visai jos neturėdamas apgaudinėja ne tik rinkėjus, bet ir valstybę.

Išvados peršasi aiškios ir neatidėliotinos. Ar asmuo, kada nors kandidatavęs ar išrinktas į Seimą ir po to pakeitęs politinę orientaciją, neturėtų būti vertinamas kaip išdavęs rinkėjų interesus ir nepateisinęs jų pasitikėjimo? Jei taip, tai tokiu atveju jis turėtų netekti Seimo nario mandato.

Seimas turėtų ryžtis pats sau „užsimauti apynasrį“ – priimti įstatymą dėl perbėgėlių. Toks įstatymas anaipol nedraustų keisti „politinių pažiūrų“ ar „įsitikinimų“ nors kas mėnesį. Konstitucija tokių veiksmų taip pat nedraudžia. Tačiau įstatymas neleistų apgaudinėti rinkėjų ir žeminti Tautos atstovų forumo prestižą.

Seimo narys, neiškentęs ketverių metų darbo Seime pagal savo noru pasirinktą partinę ideologiją ir nevykdęs rinkėjų valios, neturėtų būti pakartotinai renkamas į Seimą mažiausiai dešimt metų. Įstatymas apmaldintų į avantiūras linkusių asmenų aistras bei gundymus perbėgti į politines partijas, kuriose iš „artimojo užsienio“ komanduoti „gelbėtojai“ ar nupirkti „centro“ statybiniai žarsto tuščius pažadus į visas puses. Kaip žinoma, Archangelsko partijoje tokių perbėgėlių gausu.

Rinkėjo negalima nei mulkinti, nei jo apgaudinėti. Lietuviai ne kartą įrodė, kad jie geba tvarkytis ne blogiau negu Euroatlantijos senbuviai. Tuo įsitikino ir okupantas, pusę amžiaus nesėkmingai bandęs išrauti ir sunaikinti tautinę savimonę ir pilietinę savigarbą.

Priešrinkiminės baimės ir miglos

(atkelta iš 1 psl.)

Neturėdami tokio atsakymo po rinkimų jie gali pasijusti skaudžiai apgauti, kai pamatys staiga atsiradusią A. Brazausko ir V. Uspaskicho koaliciją.

Tiek iš A. Brazausko, tiek ir iš V. Uspaskicho veiksmų atrodo, kad yra ieškoma būdų, kaip jau prieš rinkimus, galbūt nesiafišuojant, ieškoti kontaktų ir pasiekti vienokių ar kitokių sutarimų. Berods tą patį daro ir Kazimira Prunskienė. Vien jau ką reiškia V. Uspaskicho sprendimas nekelti savo kandidato prieš A. Paulauską, Valtiečių partijos – prieš V. Uspaskichą. Manau, kad tai pakankamai simboliški veiksmai, demonstruojantys pasiryžimą po rinkimų simbolius paversti realybe. Ir liberalai sau ir platesnei visuomenei turėtų viešai atsakyti, kaip jie vertina faktą, kad V. Uspaskichas nekelia savo kandidato prieš jų partijos sąrašo lyderį Petrą Auštrevičių.

Tenka pastebėti, kad iš šiandieninių parlamentinių partijų vienintelė Tėvynės sąjunga neturi jokių abejonių dėl savo požiūrio į Darbo partiją ir dėl koalicijų su Darbo partija sudarymo. Mūsų galimais partneriais gali būti tik patikrintos ir valstybiškai bent iš dalies mąstančios partijos, kurios nesudarinės koalicijų su Darbo partija. Neatmestina galimybė sudaryti platesnio spektro koaliciją, saugant Lietuvą nuo naujų gelbėtojų ir nuo chaoso. Noriu priminti, kad trimitai apie Darbo partijos totalinę pergalę būsimoisose rinkimuose yra per ankstyvi. Tai patvirtina faktas, kad tradicinės partijos Europos Parlamento rinkimuose gavo žymiai daugiau balsų negu Darbo partija kartu su galimais partneriais – valstiečiais ir liberaldemokratais.

VSD vadovas turėtų kalbėti žymiai atviriau

Praėjusią savaitę po garsiai nuskambėjusios televizijos laidos apie „AMB“ Saugumo departamento vadovas išreiškė susirūpinimą, kad teisėsaugos veiksmai gali būti specialiai organizuoti ir naudingi prorusiškoms politinėms jėgoms. VSD vadovas pažadėjo, kad jo įstaiga ir toliau atidžiai stebės situaciją, tačiau atsiskaitė įvardyti, kas yra tos prorusiškos politinės jėgos.

Manau, kad šiandieninė situacija yra tokia, kad VSD vadovas, jausdamas atsakomybę už jam patikėtą

veiklos sritį, tai yra už politinės sistemos apsaugą nuo svetimų valstybių įtakų, turėtų kalbėti žymiai atviriau, jeigu tikrai nori vykdyti savo misiją. Apsaugoti Lietuvos politinę sistemą nuo svetimos įtakos gali rinkėjai, bet tik informuoti rinkėjai. Jeigu VSD turi informacijos, kad STT ar Prokuratūros veiksmai šitose istorijose yra veikiami prorusiškų politinių jėgų, VSD privalo kalbėti atvirai ir tiesiai, kas yra tos prorusiškos jėgos. Manau, kad visi suprantame, jog bandydami daryti išvadas iš VSD vadovo pareiškimo turėtume labai aiškiai suvokti, kad STT veiksmai nėra palankūs tai pačiai Socialdemokratų partijai. STT veiksmai nėra palankūs nei liberalams, nei Tėvynės sąjungai. Taigi kam jie yra palankūs? Tai pačiai Darbo partijai. Ir VSD neturėtų bijoti to įvardyti. Šioje situacijoje visos valstybės institucijos, kurios jaučia atsakomybę už Lietuvos politinės sistemos ateitį, turi veikti atsakingai ir pakankamai ryžtingai.

„Rubicon“ byloje turi būti nustatytas teisingumas, tačiau neturi būti sugriauta visa politinė sistema. Šiandien atrodo, kad siekiama kaip tik sugriauti politinę sistemą ir siekiama to labai primityviais būdais – einant į televiziją.

Apie naujus politinius patiekalus

Pabaigoje keletas minčių apie politinius patiekalus. Kai kurie dėsningumai iš ne tokios ilgos Lietuvos politinės patirties rodo, kad dalis Lietuvos rinkėjų mėgsta rinkimams patiektą naują patiekalą. Tai matėme ir 2000-aisiais metais. Tačiau taip pat žinoma, kad Lietuvos rinkėjai tuo nauju patiekalu greitai nusivilia. Iš to kilo šiandieninės socioliberalų ir tam tikru atžvilgiu – liberalų problemos. Turiu pasakyti, kad partijos, kurios susigundo eiti į rinkimus koncentruodamosios ir naują patiekalą labai stipriai rizikuoja savo ilgalaikę perspektyvą. O Tėvynės sąjunga, išlikdama patikima ir patikrinta organizacija, visų pirma rūpinasi ne naujų patiekalų, bet naujų idėjų, iniciatyvų pateikimu. Artimiausiu metu mes paskelbsime savo programines nuostatas, kuriose, manau, nebus sunku įžiūrėti pastangas brėžti daug naujų iniciatyvų naujam Lietuvos laikotarpiui. Į savo atsakomybę žiūrime labai atsakingai.

Dėl pavadinimo

Spausdiname Lietuvos kario savanorio, buv. politinio kalinio ir tremtinio Kazimiero Algirdo PEČIUKONIO laišką, adresuotą Tėvynės sąjungos pirm. Andriui Kubiliui, pavad. Povilui Jakučioniui ir Rasai Juknevičienei

Dabar naujoje Tėvynės sąjungoje mes lyg ir naujai gimę esam, tik va – tas mūsų senas, be ateities pavadinimas kaip rakštis nerimą kelia.

Dar gerokai prieš eilinį ir neeilinį LPKTS suvažiavimus ne kartą buvo siūloma, kad šio pavadinimo era jau seniai baigėsi ir kad laikas jį palikti archyvams, bet siūlymai liko be atgarsio. Todėl kreipiuosi į Jus su viltimi, kad sužinosiu Jūsų nuomonę. Ar šiandien tinka, ar realu ir logiška Tėvynės sąjungos frakciją ir naujai įkurtą visuomeninę organizaciją vadinti Politinių kalinių ir tremtinių pavadinimu?

Taip, mes buvome politiniai kaliniai ir tremtiniai, šiuo pavadinimu

mus sovietai štampavo siūsdami į katorgą už laisvės žodį, už priešinimąsi smurtui bei savivalei. Vėliau šis pavadinimas tiko sovietmečiu – 1988 m. susibūrusiems iš Sibiro platybių grįžusiems Lietuvos Laisvės šaukliams, nes tuo metu kito pasirinkimo nebuvo. Taigi mes buvome sovietų režimo politiniai kaliniai ir tremtiniai. O šiandien, kai Gedimino kalne plevečiuoja Trispalvė, jau beveik 15 metų, kai gyvename nepriklausomoje lais-

voje Lietuvoje, tebesivadinau politiniais kaliniais ir tremtiniais. Tik pagalvokime apie šio pavadinimo tiesioginę prasmę. Kur logika? Kokie mes tremtiniai, kas ir iš kur mus ištrėmė į Lietuvą? Čia prisiminiau, kaip vaikaitis pirmą kartą sužinojęs, kad aš politinis kalinys, paklausė, kada mano bausmė baigsis.

Kai buvome katorgos lageriuose, gyvenome tikėjimu ateitimi. Dabar atvirkiščiau – gyvenam praicitimi!

Patys lyg ir suprantam pavadinimo perkeltinę prasmę, bet kaip tai atrodo iš šalies? Dažną jaunuolį ar nebuvusių tremtinių vaikus bei vaikus atbaido būtent toks prieštaravęs gąsdinantis pavadinimas. O mums reikia plėstis, atjaunėti pritraukiant jaunimą.

Dauguma mūsų buvo laisvės kovotojai, šių kovų dalyviai, ryšininkai ar rėmėjai, todėl ir pavadinimas turėtų išsirutulioti iš tos mūsų nesibaigiančios politinės patriotinės veiklos, o ne iš įvardytos bausmės už ją. Pv. Laisvės kovų dalyviai ar pan. Tada būtume ne su politinio kalinio ar tremtinio, o su Lietuvos laisvės ir nepriklausomybės puoselėtojų simboliu

TS (konservatorių, politinių kalinių ir tremtinių ir krikščioniškųjų demokratų) kandidatų sąrašas Nr.7 daugiamandatėje rinkimų apygardoje rinkimuose į Lietuvos Respublikos Seimą 2004 m.

(šalia pavardės - vienmandatės apygardos numeris, pajuodintu šriftu kandidatai iš TS PKTF)

1. Kubilius Andrius – 3	49. Skokauskienė Auksė
2. Juknevičienė Rasa – 14	50. Obelevičius Sigutis – 49
3. Razma Jurgis – 2	51. Jurgeliūnas Jonas – 46
4. Degutienė Irena – 1	52. Paplauskienė Birutė – 23
5. Jakučionis Povilas	53. Jaciunskas Pranas
6. Ažubalis Audronis – 6	54. Januševičius Vitolis – 44
7. Garbaravičius Ramūnas	55. Haase Vilhelmas
8. Dagys Rimantas – 11	56. Stanėnas Juozas – 57
9. Aleknaitė-Abramikienė Vilija – 4	57. Juknevičienė Vanda
10. Matulas Antanas – 47	58. Domarkas Raimundas
11. Kažemėkaitė Birutė – 63	59. Damulevičius Vladas
12. Stasiškis Antanas –	60. Dunauskaitė Jadvyga – 39
13. Starkevičius Kazimieras – 17	61. Simėnas Renaldas
14. Kupčinskas Rytas – 12	62. Bredelis Darius – 34
15. Žiemelis Vidmantas –	63. Lapukienė Elvyra Valerija
16. Vareikis Egidijus – 16	64. Bekintienė Danutė – 8
17. Ragauskas Petras – 29	65. Bartkus Jonas – 24
18. Alekna Raimundas – 71	66. Puteikis Naglis – 19
19. Matuzas Vitas	67. Urbonas Vidmantas – 27
20. Zingeris Emanuelis – 18	68. Dobrovolskienė Aldona – 58
21. Mockus Vytautas – 48	69. Gričius Rimantas – 38
22. Dumčius Arimantas – 15	70. Šimkūnas Vytautas – 41
23. Vazbys Artūras – 20	71. Grecevičius Petras – 22
24. Sabutis Liudvikas – 67	72. Galiauskienė Janina – 61
25. Musteikis Petras – 10	73. Bielskis Jonas – 65
26. Navickas Vilius – 54	74. Žilius Vidmantas – 56
27. Masiulis Vytautas	75. Eigirdas Arūnas
28. Pečeliūnas Saulius – 42	76. Tamoševičienė Alfreda
29. Milaknis Valentinas	77. Palionienė Irena
30. Augustinienė Vida – 60	78. Traškevičius Kęstutis
31. Strončikas Edvardas	79. Pileckas Valdas
32. Pupinis Edmundas – 51	80. Jurevičius Rimantas
33. Dautartas Julius – 26	81. Paulius Gražvydas
34. Dijokas Rimantas	82. Bučelis Bronius
35. Jaunius Gediminas – 35	83. Markauskas Jonas
36. Kupčinskas Andrius	84. Malkevičius Ričardas
37. Dragūnevičius Arimantas	85. Kaušinis Saulius
38. Jankauskas Donatas – 66	86. Turonis Kęstutis
39. Kurtinaitis Dobilas – 30	87. Rakauskienė Rima
40. Margevičienė Vincė Vaidevutė – 13	88. Žalytė Aušra
41. Vrubliauskas Algirdas – 69	89. Balutis Adolfas Antanas
42. Anušauskas Arvydas – 33	90. Žilanskas Juozas
43. Juodis Aloyzas	91. Kampas Audrius
44. Čiučelis Algirdas	92. Uznys Vytautas
45. Grigienė Violeta	93. Sakalauskas Algirdas Juozas
46. Novogreckis Jonas – 45	94. Ragauskienė Nijolė
47. Plenta Vytautas	95. Savickas Juozas
48. Žalienė Valerija – 36	96. Jazepčikas Vytas
	97. Grebliūnas Maurikijus

Vienmandatėse rinkimų apygardose keliamų kandidatų sąrašas iš TS Politinių kalinių ir tremtinių frakcijos

- Musteikis Petras – 10 – Naujosios Vilnios
Margevičienė Vincė Vaidevutė – 13 – Centro
Dumčius Arimantas – 15 – Kalniečių
Žalienė Valerija – 36 – Kretingos
Stanėnas Juozas – 57 – Vilniaus-Trakų
Dobrovolskienė Aldona – 58 – Trakų-Elektrenų
Kažemėkaitė Birutė – 63 – Suvalkijos

Skelbimas

Rugšėjo 18 d. 10 val. Šv. Mykolo Arkangelo (Igulos) bažnyčioje bus aukojamos šv. Mišios už Didžiosios Kovos apygardos partizanus ir Griškelių šeimą. Prašome dalyvauti.

Dėkojame

Nuoširdžiai dėkojame už nuostabų renginį Tauragėje gyvenantiems buv. tremtiniams: Vytautui LAURINAIČIUI, Genutei Tverijonaitei-ŠIMAITIENEI, Irenai Balčytytei-JUODAITIENEI ir kitiems, kurie rugpjūčio 28 d. organizavo Zimos r. Centrinio Chazano gyv. tremtinių susitikimą. Šilutės chazaniečiai

Ingrida VĖGELYTĖ

Buvę politiniai kaliniai ir tremtiniai savo atstovus ras sąrašė Nr.7

Baigus partijų kandidatų į Seimo rinkimus registravimą paaiškėjo, kad dėl Seimo mandatų varžysis apie 1300 kandidatų. Iš 36 oficialiai registruotų partijų Seimo narių mandatų spalio 10 dieną vyksiančiuose rinkimuose sieks 20 partijų, kurių keturiuos rinkimuose kels formalius koalicionius sąrašus.

Tėvynės sąjungos sąrašas, kuriame yra ir buvę politiniai kaliniai bei tremtiniai, šiuose rinkimuose burtais išsitraukė Nr.7. Taigi Tėvynės sąjungai teko lietuvių tautosakoje magišku skaičiumi laikomas 7-asis sąrašo numeris.

Žiniasklaida ją pristato kaip V.Landsbergio partiją, kuri pirmą kartą į Seimo rinkimus eis be paties V.Landsbergio. Taip mėgindama daryti neigiamą reklamą patriotiškai nusiteikusiai partijai: gana vienišai, kaip lietuviškam ažuolui, kitų lyg gelbėjimosi ratais apsijuosusių prorusiškais interesais partijų brūzgynuose. Anksčiau vesta iškilios asmenybės profesoriaus V.Landsbergio, Tėvynės sąjunga dabar atrodo ne ką prasčiau. Žiemą sueis metai, kai jos gretas sustiprino Lietuvos politinių kalinių ir tremtinių sąjunga.

Šios naujos Tėvynės sąjungos naujųjų narių kovotojo patirtis ir su amžiumi bei išgyvenimais gauta išmintis labai pravers per artėjančius Seimo rinkimus. Mat daug sumaišties buvo sukelta per priešlaikinius prezidento rinkimus, kai pirmajame rinkimų ture Tėvynės sąjunga palaikė Petrą Auštrevičių. Išsigandę, kad gudriai savo bendradarbiavimą su buvusia KGB užmaskavusi K.Prunskienė nesudarytų didelių bėdų Valdui Adamkui ir Lietuvai, Tėvynės sąjunga pasiūlė jauną gana naują veidą politikoje – P.Auštrevičių. Bet taip pat neatsakė paramos ir V.Adamkui. Kaip parodė vėlesni rinkimų rezultatai, Tėvynės sąjungos būgštavimai dėl K.Prunskienės buvo pagrįsti.

Liberalams, žinoma, P.Auštrevičiaus lyderiavimas yra naudingas ne tik dėl jo populiarumo, sukaupto per prezidento rinkimus. Jie tikisi su P.Auštrevičiaus kandidatūra prisivilioti ir tuos Tėvynės sąjungos rėmėjus, kurie paraginti šios partijos balsavo už P.Auštrevičių. Todėl balsuokime už savus išmėgintus ir užgrūdintus bendražygius, susibūrusius Tėvynės sąjungos kandidatų sąrašė Nr.7.

Kas kaltas?

Tragedija Šiaurės Osetijoje, Beslano mieste, turinčiame mažiau kaip 70 tūkstančių gyventojų, sukrėtė visą pasaulį. Ne ką mažiau kaip rugšėjo 11-ąją dangoraižių Niujorke sunaikinimas. Įvairių šalių vadovai pareiškė užuojautą Rusijai ir prezidentui V.Putinui dėl oficialiai paskelbtos 338 žmonių žūties teroristų užgrobtose Beslano mokykloje. Daugiau kaip 700 žmonių sužeista. Tarp žuvusių – 155 vaikai. Tai oficialūs Rusijos valdžios duomenys, tačiau jais netiki nei Beslano gyventojai, nei užsienio stebėtojai. Didžiausių užsienio informacinių agentūrų duomenimis, žuvusiųjų gali būti daugiau kaip 500. Rusijos valdžia per visą vadinamąjį įkaitų išlaisvinimo laikotarpį skelbė labai prieštarigus pranešimus apie žuvusiųjų ir sužeistųjų skaičių, taip pat apie grobikus. Iš pradžių buvo sakoma, kad visi 26 grobikai nukauti. Vėliau pranešta, kad 32. Neaišku, ar kas nors iš užgrobtųjų pabėgo. Maskva paskelbusi, kad visi grobikai, tarp kurių buvo čečėnų, ingušų, karaimų, arabų, osetinų ir slavų, netgi vienas negras, nukauti, vėliau ėmė skelbti, kad vienas iš jų paimtas gyvas ir esą jau duoda parodymus. Toks pranešimas kelia didelių abejonių ir, daugelio politikos apžvalgininkų nuomone, skirtas pateisinti būsimąsias naujas represijas ir "valymus" Čečėnijoje. Tą patvirtina ir paskutiniai oficialių Kremliaus pareigūnų pranešimai, neva tas suimtas grobikas savo parodymuose pareiškė, kad šį teroristinį aktą organizavo ir įsakė atlikti žinomas čečėnų kovotojų vadas Šamilis Basajevs ir prezidentas As-

lanas Maschadovas. Toks pranešimas verčia ypač sunerimti, nes iš pradžių net pats V.Putinas savo oficialiose kalbose neminėjo čečėnų kovotojų. A.Maschadovas paskelbė pareiškimą, jog čečėnų kovotojai dėl Beslano tragedijos niekuo dėti ir jie kovoja ne su nekaltais vaikais, o su okupacine Rusijos armija ir jos marionetėmis. Nėra abejonės, kad toks Kremliaus pareiškimas tėra pretekstas dar labiau sustiprinti represijas prieš čečėnus.

Įvykiai "išlaisvinant" įkaitus parodė visišką Rusijos specialiųjų pajėgų neprofesionalumą ir nemokšiskumą. Pasaulio laikraščiai stebisi, kaip galėjo atsitikti, kad žmonės ėmus bėgti iš mokyklos į pastatą atidengė ugnį ne tik specialiųjų pajėgų kariškiai, bet ir civiliai, kurie slapstėsi su ginklais aplink užgrobtą mokyklos pastatą. Be to, pabrėžiama, kad Rusijos prezidentas V.Putinas pripažįsta tik jėgos poziciją ir atkakliai atsisako sėsti prie derybų stalo su čečėnų laisvės kovotojų lyderiais. Patys didžiausi ir įtakingiausi JAV, Didžiosios Britanijos, Japonijos ir Europos šalių laikraščiai didelę dalį kaltės dėl Beslano tragedijos ir nekaltų žmonių žūties priskiria Maskvai ir pačiam V.Putinui. Dar daugiau, V.Putinas rengia "prezidento" rinkimus Čečėnijoje pastatydamas į valdžią savo marionetes, kas dar labiau aštrina padėtį ne tik Čečėnijoje, bet ir visame Kaukazo regione. Neatmetama galimybė, jog gali vėl atsinaujinti skerdynės tarp osetinų ir ingušų. Ingušai jau ėmė masiškai bėgti iš Šiaurės Osetijos bijodami įnirusių osetinų keršto.

Jonas BALNIKAS

Pinigai jau smarkiai dirba

Gerb. A.Kubilius taikliai pastebėjo, kad rinkimų kampanijos metu varžosi dideli pinigai ("Tremtinys" Nr.34). Neaiškios kilmės pinigai jau dirba. "Dirba" jie visą laiką. Tai matyti V. Tomkaus nuosavuose laikraščiuose. "Vakaro žinios" vis dirgina V.Adamkų. Net dėl prieš ketverius metus (!) vykusiems rinkimams išleistų pinigų. Na, o vadinamasis "Laisvas laikraštis" triuškina konservatorius, t.y. Tėvynės sąjungą, partijos lyderius. Išspausdinta Šiaulių mažaraščio V. Kabailos kalba teisme. Joje ir NATO, ir ES bei "Williams" apžvalgos. Iš kur provincialas surinko tiek tarptautinės medžiagos? Aišku, kad tokie pranešimai ir straipsniai kurpiami svetur. Spausdinami už pinigus ir įkyriai kartojami. Tai rodo, kad leidėjas nupirktas. Tą atskleidė ir R.Pakso presiden-

tinis "UAB" – žiniasklaida nuperkama. Sovietikams patriotizmas svetimas.

Grįžęs po atostogų savo pašto dėžutėje (kaip ir kiti namo gyventojai) radau "Laisvą laikraštį" Nr.17, nors jo neskaitau. Jame gero popieriaus įdėklas su Rolando Pakso koalicijos programa: pagarba žmogui, tikėjimo ateitimi sugražinimas, algų ir pensijų didinimas, geresnė įstatymų leidyba ir kt. Spausdinimas, popierius, platinimas paštu – visa tai kainuoja. Kas moka? Be to, dar 1,5 lito kainuojantis laikraštis. Čia tai darbas!

Gyventojai laukia pokyčių. Valdant LDDP toliau vyko nutautinimas, atsirado "tarybinės" dešrelės, "tarybinė" gira, suklego rusiškos laidos. Kaimuose ir keliuose klesti banditizmas. Neskiriama dėmesio šeimai. Vargo keliai, jei susiduri su medicina. Ne-

sugebama paimti ES teikiamos pinigų paramos. Žinybų, departamentų daug, o nieko neveikia. Niekas už neveiklumą nekritikuoja "chozeino" Mykolo ir jo ministrų. Anot vieno prakutusio verslininko, ar tau geriau, jei padidėtų reiklumas? Vyriausybėje – apsnūdimas. Sportininkams milijonų rasim, sako Mykolas. Kompensacijoms, mokykloms – ne.

"Laisvas laikraštis", kiek supratau, plati paksininkų tribūna. Šmeižia, rašo nesivaržydami. Jau ir televizija aukština "prezidentą Paką" ir jo koaliciją. Pašalintam R.Paksui skirtas aukščiausias valstybės apdovanojimas. Jį gauni vos palietęs prezidento kėdę. Kur tai matyta?

Taigi lietuviška korupcija, svetimų pinigų galia ribų neturi. Ar ir toliau snausime? Lietuviai geriau gyventi nenori.

Tadas DOMEIKA

Imperinės politikos pragaištingumas

Terorizmas – XXI amžiaus rykštė. Skaudi, kelianti susirūpinimą demokratijos šalims, daranti didelę gėdą civilizuotam pasauliui. Politologai įspėja – visai netoli tas laikas, kai atominis, cheminis ar bakteriologinis ginklas atsidurs teroristų rankose. Kas tada? Milijoninio miesto, o gal ir nedidelės tautos žūtis vienu akimoku ir vardan ko? Po rugsėjo 11-osios amerikiečiai pirmieji aiškiai suvokė, kad nacionalinio ir viso pasaulio kolektyvinio saugumo samprata turi būti iš esmės pakeista. Atgrasymas atsakomuoju smūgiu sutriuškinti užpuoliką taikytinas valstybei agresorei, tačiau teroristų veiklos nestabdo. Belieka tik griežta masinio naikinimo ginklų gamybos bei išplitimo kontrolė ir prevencija. Užbėgti katastrofai už akių! Pasaulio stabilumą, valstybių tarpusavio pasitikėjimą ir saugumą stiprina globalizacijos procesai ir pavojų bei grėsmių išviešinimas žiniasklaidoje bei kiti veiksniai, bet tai ne šio rašinio tema.

Teroras, kurio aukomis tampa civiliai gyventojai, o ypač vaikai, negali būti pateisintas jokia ideologija, jokiais motyvais, jokiais argumentais, jokiais tikslais. Beslano tragedija dar kartą akivaizdžiai parodė, kokį baisų pavojų kelia radikalių grupių terorizmas. Tačiau griežtai smerkiant masines vaikų skerdynes privalu suvokti

pirmąją ir svarbiausiąją Beslano tragedijos priežastį – Rusijos imperinę politiką. To nepadarus, visos terorizmą smerkiančios kalbos tampa niekinėmis.

Valstybinis teroras yra nepalyginti pavojingesnis už grupinį ar pavienių asmenų teroro aktus. Rusija jau keli šimtmečiai vykdo imperinę kolonijinę politiką. Su visais kaimynais buvo kariaujama, silpnesni buvo pavergiami, "vaduojami", naikinami ir tremiami. Po Antrojo pasaulinio karo tarptautinė teisė svetimų teritorijų grobimą ir jų gyventojų naikinimą kvalifikavo kaip itin sunkų nusikaltimą – genocidą, kuriam nėra senaties.

Ičkerijos Respublikoje tebevykdomo genocido akcijos kelia pasibaisėjimą: sugriauti visi miestai, daugiau nei pusė gyventojų – pabėgėliai, dešimtys tūkstančių kovotojų žuvo mūšiuose su rusų kariuomene. Visa tai vyksta pasaulio didžiųjų akivaizdoje. Rusijos prezidentas Putinas niūriu veidu kalba apie pasiryžimą "stiprinti krašto vienybę". Tai reiškia, kad ir toliau bus ignoruojama čečėnų tautos teisė atkurti pavergtos Ičkerijos Respublikos nepriklausomybę. Stublinantis kolonijinės politikos anachronizmas XXI amžiuje! Būtent ši aplinkybė provokuoja teroro akcijas. Nepašalinus šios priežasties, ginklo jėga, smurtu ir melu atkurti taikos Ičkerijo-

je neįmanoma. Jau seniai ši problema nėra Rusijos vidaus politikos reikalas, o tarptautinės politikos aktualija.

Kol Rusijos valdomoje teritorijoje bus laikomasi "valdomos demokratijos" normų, pagerėjimo sunku tikėtis. Be to, vargu ar Putino aplinka, turinti solidžią represinių tarnybų veiklos patirtį, taigi ir atitinkamai susiformavusį mentalitetą, gali pasukti demokratijos link? Liuksemburgo Didžioji Hercogystė gali saugiai gyvuoti šalia Prancūzijos ir Vokietijos, nesibaimindama būti nei okupuota, nei "išvaduota", o narsių kalniečių šalis Ičkerija milžiniškai Rusijos Federacijai neva kelia grėsmę ir todėl jai maunamas Kremliaus apynasris. Vakarų politikos grandai turėtų padėti Rusijai susivokti jos pačios, o ir visos Europos labui, kas yra kas įžengus į Trečiąją Tūkstantmetį.

Beslano tragedija akivaizdžiai rodo, kad veiksmingų priemonių išgelbėti per tūkstantį įkaitų, iš kurių daugiau nei pusė – vaikai, nebuvo imtasi. Susidaro įspūdis, kad svarbiausias operacijos tikslas buvo tradicinis – "sunaikinti 26 teroristus", bet ne gelbėti moksleivių gyvybes.

Beslano įkaitų tragedija ne pirmą kartą apnuogina imperinės politikos pragaištingumą ir jos keliamą milžinišką pavojų taikai ir stabilumui pasaulyje.

Teodoras Čiapas

Ar grius tylos siena?

Vytautas RADŽVILAS

Greičiausiai ir šį kartą Lietuvoje nepristigs politikos tyrinėtojų ir apžvalgininkų, kurie rimtais veidais analizuos menamą Darbo partijos "rinkimų programą", svarstys galimus porinkiminių koalicijų variantus ir mėgins atspėti šalies ateitį. Geresniais laikais galima būtų diskutuoti tokiais klausimais, tačiau šių Seimo rinkimų išvakarėse tokiems ginčams nebėra laiko. Daug kas priklausys nuo to, ar bus atsisakyta į orią akademinę kalbą (arba žargoną) įvilkti iš pažiūros neutralaus ir mokslinio politologinio melo ir prabilta be jokių vingrybių ir gudravimų. Valdžion besiveržianti Darbo partija vadinama demagogų ir populistų sambūriu. Tačiau tokie jos apibūdinimai teisingi tik iš dalies. Jie labiau klaidina negu atspindi šio politinio darinio prigimtį. Išgirdus juos savaime klostosi įspūdis, kad "darbiečių" vadeiva ir po visą šalį gastroliuojantys jo parankiniai yra tokie pat kaip ir visi kiti. Na, gal truputėlį nukrypę nuo normos: daugiau žada, įžūliau meluoja. Tačiau apskritai nieko ypatinga – šiek tiek įtartinoka partijėlė, kuri po Seimo rinkimų susidūrusi su valstybės valdymo realijomis savaime bus priversta pamiršti pažadus ir ateiti į protą. Sunku įsivaizduoti pavojingesnę iliuziją. Pasidavę jos kerams šalies piliečiai ir net politikai nebesugeba deramai įvertinti net akivaizdžių netolimos praeities faktų. Pavyzdžiui, to, kad nepavykęs V.Uspaskicho mėginimas surengti referendumą dėl rinkimų tvarkos pakeitimo buvo ne šiaip sau pigi ir neatsakinga politinė akcija, o sąmoningas ir gerai suplanuotas pasikėsinimas į valstybės konstitucinės santvarkos pagrindus. Bet kurioje save gerbiančioje ir mokačioje bei norinčioje gintis valstybėje panaši akcija, tiksliau diversija, būtų ne tik pasmerkta morališkai bei politiškai, bet ir greičiausiai sulauktų griežto teisinio vertinimo bei atkričio. Tik, žinoma, ne Lietuvoje. Flirtavimas su valstybei nelobiais gavalais ir pataikavimas jiems čia laikomas tolerancijos ir gero tono požymiu. Tai būdinga ne tik šalių ilgai valdančioms neokomunistams, bet ir platiems visuomenės sluoksniams. Tad pavojinga ne vien pati gelbėtojų partija ir jos kėslai. Kur kas didesnis grės-

mės šaltinis – aplinkui tvyrantis sutrikimas, abejingumas ir cinizmas šių kėslų akivaizdoje. Dėl klaidingai suprantamo politinio korektiškumo arba tariamai pragmatiško išskaičiavimo – noro įsisteikti laukiamam rinkimų laimėtojų – vis lūkuriojama ir nesiryžtama atvirai prabilti apie tai, kas lauktų šalies, jeigu Seimo rinkimus laimėtų jų išvakarėse susibūrusi uspaskichininkų šutvė. Todėl tęsiasi slogus spektaklis, kai atkakliai mėginama vaidinti, jog toji šutvė yra tik dar vienas populistų sambūris, negalintis rimčiau pakenkti ilgalaikiams tautos ir valstybės interesams. O kad jo veržimasis į valdžią neabejotinai yra išgarsėjęsio "Laumžirgio" plano dalis ir jo įgyvendinimo grandis, kad gelbėtojo užmačios yra gerokai ambicingesnės ir pavojingesnės negu per apkaltą pašalinto prezidento – apie visus šiuos dalykus apdairiai linkstama patylėti.

O juk šio plano esmė seniai aiški ir nekelia abejonių. Jo tikslas – tylioji Lietuvos okupacija. Tad užuot išsiskindėjus nuo akistatos su šia nemalonia tikrove, reikėtų vadinti daiktus tikraisiais vardais ir pasakyti, kad Archangelsko gelbėtojas yra naujausios mūsų istorijos Dekanozovas, o aplink jį susispietę parankiniai – šių dienų sniečkai, gedvilai ir paleckiai. Įgyvendinus jų planus Lietuva galutinai taptų Kremliaus marionečių valdomu desperatiškai mėginančios atgimti imperijos priedėliu. Kitaip tariant, mūsų šalį siekiama paversti pilka teritorija arba placdarmu, leidžiančiu didžiajai Rytų kaimynei patogiau tvarkyti savo reikalus Vakaruose. Tad kyla vienas svarbus klausimas: ar nors kiek išmokome prezidentinio skandalo pamoką? Jeigu ko nors išmokome, toliau sėkmingai vykdomas Lietuvos išlaisvinimo nuo jos pačios planas dar gali žlugti arba bent jau tapti kur kas sunkiau įgyvendinamas. Deja, kol kas netrūksta požymių, liudijančių, jog prezidentinio skandalo istorija gali pasikartoti. Juk anų prezidento rinkimų išvakarėse taip pat būta mėginimų prabilti ir įspėti apie laukiančius nemalonumus ir sukrėtimus. Tačiau į jokus įspėjimus taip ir nebuvo įsiklausyta.

(keliamą į 5 psl.)

Įamžintas partizanų atminimas

(atkelta iš 1 psl.)

Kovotojai buvo pagerbti tylos minute, Alytaus šaulių saliuoto salvėmis. Partizanų dainas atliko Druskininkų buv. tremtinių choras, buv. tremtinių ansamblis "Viltis" iš Varėnos.

Kalbėjo žuvusiųjų giminės, bendražygiai, renginio organizatoriai ir svečiai. Daugelis apgailestavo, kad dar iki šiol vykdoma partizanų karo Lietuvoje nutylėjimo politika, nėra išsamiai istorikų parengtų studijų, šiai temai beveik neskiriama valandų mokyklų programose. Neretai užsieniečiai mūsų istorija do-

misi labiau už mus pačius. Alytuje viešėdami Vokietijos televizijos darbuotojai sužinojo apie partizanų paminklų atidengimo ir pašventinimo iškilmes. Jie atvyko ir viską nufilmavo. Nuo rugsėjo 1-osios pradėjusi veikti Druskininkų televizija to padaryti nepanoro. Motyvas - iki rugsėjo 1 d. nufilmuota medžiaga "pasensianti".

Nors renginys užsitęsė ilgiau nei buvo numatyta, žmonės neskubėjo skirstytis, vaišinosi kareiviška koše, bendravo, dalijosi mintimis ne tik apie pokario įvykius Lietuvoje, apie patirtus išpū-

džius renginio metu, bet diskutavo ir apie šių dienų Lietuvos aktualijas.

Paminklą trimis žuvusiems partizanams už savo lėšas pastatė buvęs Mižonių k. gyventojas Danielius Saukevičius, o laisvės kovotojui V.Barbatavičiui - LPKTS Druskininkų skyrius ir visuomeninės organizacijos "Atmintis" grupė entuziastų už savo ir kitų geraširdžių aukas. Statant paminklą talkino du Druskininkų menininkai - A.Nedzelskis ir G.Žilys.

Gintautas KAZLAUSKAS
Autoriaus nuotr.

Dainuoja Druskininkų buv. tremtinių choras prie paminklo partizanui V.Barbatavičiui-Bombonešiui

Ar grius tylos siena?

(atkelta iš 4 psl.)

Ne tik tarp politikų, bet ir plačiuose visuomenės sluoksniuose giliai išsakniję bailumas ir konformizmas skatino apsimetinėti, kad nevyksta nieko rimta. Kalbėjo tik mažuma, o dauguma, kaip jau seniai įprasta, tylėjo arba šnekėjo aptakiomis ir nieko nesakančiomis frazėmis. Joks antipaksinis susivienijimas, galėjęs bent

jau mėginti užkirsti kelią artėjančiai politinei krizei ir surutei, taip ir nesusidarė. Buvo vaidinamas demokratiškų ir civilizuotų rinkimų spektaklis, už kurį netrukus teko sumokėti didžiulę kainą. Pati Lietuva viso pasaulio akyse pasirodė kaip šalis, kurioje nenorima ir nemokama ką nors numatyti iš anksto. Atrodo, kad čia netikima niekuo, kas dar

nėra akivaizdžiai įvykę, ir trokšte trokštama patiems susikurti kuo daugiau sunkumų, kad po to būtų galima juos didvyriškai įveikti.

Tad prisiminus šią netolimą ir liūdną patirtį belieka klausti: ar bus pralaužta ir spės iki Seimo rinkimų nugriūti "Laumžirgio" plano tęsinį gaubianti tylos siena?

"Veidas" 2004 09 02

kios tėvynės meilės galima laukti iš Jūsų? Nebeliko tėvynės meilės, tautiškumo, patriotiškumo, pilietinio visuomeniškumo.

Vadinasi, taip vangiai eisime ir į Seimo rinkimus. Tai iš viso ar eisime?

Kyla retorinis klausimas: "Ar tokia tauta gali išgyventi ir nesunykti?"

Kodėl mūsų piliečiai nevieningi, piktaitei nusiteikę, kerštingi. Ir už ką - nežinia. Priešiškos jėgos džiaugiasi ir žada laimėti Seimo rinkimus.

Kas gi kaltas? Niekas, tik mes patys pykstame. Ir tiek...
Alfonsas GUDAS

Baltijos kelias

Drįstu paklausti eilinio piliečio: "Kodėl nedalyvavai Baltijos kelyje? Kodėl?"

Kodėl masiškai nedalyvauja mūsų inteligentija, mūsų elitas, o ypač švietimo darbuotojai, savivaldybių atstovai, AB vadovai ir jų darbuotojai? Ką jau kalbėti apie žemdirbius.

Dažnai klausama: "O ką man Baltijos kelias davė?"

Todėl tik saujelė senolių su vaikiaičiais sutiko ir priėmė iš Gedimino pilies kalno į Taliną vežamą gėlių

puokštę.

Sakyčiau - Sąjūdžio akcija nepasisekė. Pasytyčiojimas iš saujelės senolių!

Mieli žmonės, argi ne Baltijos kelio dėka tapome laisvi ir atgavome Nepriklausomybę? Lietuva tapo Europos Sąjungos ir NATO nare, visame pasaulyje žinomas Lietuvos vardas, dalyvaujame olimpiadoje lygiai su visais.

Gerieji žmonės, jeigu nepaklusote kvietimui į Baltijos kelią, pasityčiojote iš garbingo amžiaus žmonių. Tai ko-

LLA Vanagams - 60 metų

Rugpjūčio 21 d. Plungės r., Plateliuose, vyko didžiulis respublikinis renginys - paminklo Lietuvos laisvės armijai (LLA) atidengimas.

Šventėje dalyvavo daug garbių svečių: aukšto rango kariškių, šaulių, likusių gyvų to meto kovų dalyvių, žuvusiųjų artimųjų ir gausybė žmonių, neabejingų skaudiems Lietuvos istorijos įvykiams.

Po šv. Mišių Platelių bažnyčioje, kurių metu giedojo

vyklos kovotojai, kariškiai, iškilmių Plateliuose organizacinio komiteto nariai, paminklo autorius, Seimo narys plungiškis Audrius Klišonis, TS narė Rasa Juknevičienė ir kiti.

Po to mašinų kolona patraukė į Plokštinės miške buvusią LLA Vanagų stovyklavietę, aplankė žuvusio desantininkų vado Juozo Barzdos-Klevo kapą. Nesulaikydamas ašarų Jonas Petkevičius papasakojo apie draugo

Plokštinės miške 1944 m. vasarą veikė karinė mokomoji LLA Vanagų stovykla. Prie paminklų - vienas renginio organizatorių istorikas V.Urbikas

Plungės buv. politinių kalinių ir tremtinių choras "Tėvynės ilgesys" (vad. Agnė Lizdenytė), šventės dalyvių eisena, lydiama karinio orkestro, patraukė prie skulptoriaus Antano Vaškio iškalto paminklo Platelių miestelio centre.

Nuskambėjus choro "Tėvynės ilgesys" dainai "Lietuva brangi", prasidėjo iškilmių ceremonija. Paminklą atidengė Plungės meras Algirdas Pečiulis, rajono tarybos narys Vitas Klimas ir LLA narys Andrius Rondomanskis. Istorikas Vytautas Urbikas,

vienas iš renginio organizacinės komisijos narių, priminė skaudžią Lietuvos laisvės kovų istoriją. Susirinkusiems sutartinai sugiedojo tautinę giesmę, nulinko vėliavų miškas, rimtими sustingo dalyvių veidai, po tylos minutės nugriaudėjo šūvių salvės.

Paminklo papėdė paskendo gėlėse, žuvusiųjų už Lietuvos laisvę atminimui supleveno uždegtos žvakelės. Kalbėjo žuvusių vadų giminės, gyvi likę Vanagų sto-

Iškilmių, skirtų LLA 60-mečiui, momentas, prie paminklo - LK Kauno įgulos karininkų ramovės virš.mjr. G.Reutas

ir bendražygio žūtį bei nesėkmingas pastangas jį išgelbėti. Už įamžintą brolio atminimą visiems dėkojo J.Barzdos-Klevo sesuo.

Iškilmėms pasibaigus visi šventės dalyviai buvo pavaišinti skania kareiviška koše ir klausėsi gražaus koncerto.

Bronė DZINDOLETIENĖ,
buv. tremtinė, Plungės buv. politinių kalinių ir tremtinių choro "Tėvynės ilgesys" narė
Autorės nuotr.

Pamąstymai kapų tyloje

Šių metų rugpjūčio 8 dieną, sekmadienio popietę, Eigulių kapinėse, Kaune, buvo supiltas naujas žemės kauburėlis, kuris amžinajam poilsiui priglaudė partizanų vado Jono Žemaičio (1919-1953), vadinamo ketvirtuoju Lietuvos prezidentu, vyriausiosios ryšininkės Ninos Nausėdaitės palaikus. Visą savo jaunystę ir gyvenimą paaukojusi laisvės kovų siekiams, ji atgulė šalia Laptevų jūros tremtinės Dalios Grinkevičiūtės kapo. Ištikimą savo idealams Laisvės kovų ryšininkę į paskutinę kelionę palydėjo negausus būrelis buvusių Balchašo politinių kalinių, oro sklandymo entuziastų, kaimynų, LGGRT centro direktorė D.Kuodytė, LPKTS valdybos pirm. pavad. J.Marcinkevičienė.

Nina Nausėdaitė pokario metais būdama dvidešimtmė bebaimė mergina išitraukė į partizanų gyvenimą ir tapo Tauro, Kęstučio, Vyčio, LLA Vilniaus apygardų štabų vyriausiąja ryšininke. Ja visiškai pasitikėjo vyriausiojo partizanų štabo vadas Jonas Žemaitis. Kada ji pateko į NKVD rankas, tai sužinojęs Jonas Žemaitis nekeitė nei vadavietės, nei slapyvardžio. Jis pasakė: "Rasa (Ninos Nausėdaitės slapyvardis) ne iš tų, kurios išduoda – viskas lieka kaip buvę!" J.Žemaitis Ninai taip pat patikėjo savo sūnaus Laimučio globos reikalus, kuris buvo tapęs čekistų dėmesio objektu ir jam iškilo grėsmė tapti įkaitu.

Sunku įsivaizduoti, kokia kaina jai teko likti ištikimai savo bendražygiams, kai atsidūrė prieš rankose: be fizinio kankinimo būdų, jai buvo pritaikytas itin ciniškas kankinimo būdas – visus metus ji, moteris, buvo laikoma vienutėje tais pačiais drabužiais, neleidžiant persirengti. Tolesnės kančios Uchtos ir Kazachstano spec. lageriuose palaužė jos sveikatą ir iš ten 1955 m. išėjo į laisvę sirgdama sunkia tuberkuliozės forma. Išgyvenusi visus sunkumus, ji iki paskutinės savo gyvenimo dienos didžiavosi: "Aš esu laiminga nieko neišdavusi."

Neturėjusi galimybės tęsti mokslus, ji dirbo ir įgyvendino svajonę, būdingą drašiai ir savo idealams ištikimai asmenybei – draugų padedama savarankiškai pakilo į dangaus mėlynę sklandytuvu. Su didžiausiu susijaudinimu ji prisimena šį įvykį savo prisiminimuose ir tai galbūt tapo maža asmeninio pasitenkinimo kompensacija jos tragiškame ir kukliame gyvenime.

Ninos Nausėdaitės veikla aprašyta ne viename leidinyje (paskutinis – "XXI amžius" Nr. 60, 2004 08 13). Mažai kam Lietuvoje žinomas Lilijos Vjuginos filmas "Miško broliai – Lietuvos skilimas", kuris buvo parodytas šių metų balandžio mėnesį per Rusijos visuomeninės televizijos RTR kanalą. Filmo siužetas sukasi apie Jono Žemaičio-Vytauto paskutinius kalinimo metus ir jo pervežimą iš Vilniaus kalėjimo susitikti su

L.Berija Maskvoje. Pagrindinis filmo komentatorius – profesorius, spec. tarnybų istorijos mokslų daktaras (taip jis įvardijamas filmo titruose) Anatolijus Suduplatovas atpasakoja 1944–1953 metais Lietuvoje vykusios ginkluotosios rezistencijos eigą. Turbūt tai pirmas atvejis, kai Rusijos žiūrovas galėjo sužinoti apie beveik dešimtmetį trukusį karą Lietuvoje ir metodus, kuriais buvo malšinamas mažos šalies ginkluotasis pasipriešinimas. Kada buvo ruošiamas medžiaga filmui, buvo abejojama, ar tai nebus eilinė šmeižto porcija ir istorijos neatitinkantys Lietuvos gyvenimo faktai, atskiesti dabar madingu terorizmo atspalviu. Filmo autoriai pakankamai objektyviai atskleidžia pasekmes, kurios turėjo įtakos tolesniems istoriniams įvykiams Lietuvoje, pasirašius 1939 m. slaptą Ribentropo–Molotovo paktą. Pripažįstama, kad maža šalis tapo didžiųjų kaimynių manipuliacijų auka, kuri Antrojo pasaulinio karo metu nepareišė noro papildyti nei nacių, nei Raudonosios armijos gretų, o stoji į kovą su pranašesnėmis karinėmis jėgomis. Filme teigiama, kad represinės struktūros malšindamos rezistenciją Lietuvoje neteko 30000. Manau, kad specialiųjų archyvų tyrinėtojas A.Suduplatovas nepadidino šio skaičiaus.

Kaip gyva anų laikų liudytoja filme apie savo ryšininkės veiklą, apie bendravimą su Jonu Žemaičiu ir patirtas kančias kalint pasakoja Nina Nausėdaitė. "Veido" žurnalas, kuris spausdino atsiliepimus apie šį filmą, teigia, kad jo kūrėjams Nina Nausėdaitė tapo moraliniu etalonu – nieko neišsižadėjusios ir nieko neišdavusios. Pasirodžius šiam filmui telefonu susisiekiu su Nina Nausėdaite ir pasiteiravau, ar ji pati matė šį veikalą – Nina pasakė, kad režisierė L.Fjuginai jai atsiuntė vaizdo įrašą, ir pasiguodė neturinti įrangos peržiūrėti, todėl teko pasinaudoti pažįstamų paslaugomis. Dalydamasi savo įspūdiškais apie filmo kūrimą sakė gavusi pažadą iš režisierės, kad jame bus siekiama objektyvumo.

Filmo, parodyto, beje, pačiu nepalankiausiu Rusijos žiūrovui laiku (buvo pats miegas), objektyvumas didelių abejonių nekelią, bet tai nereikia, kad jis išreiškia ryžtą atsisakyti imperijoje šimtmečiais puoselėtų siekių – savo įtakoje turėti Baltijos valstybes. Šiomis dienomis per Rusijos NTV televizijos kanalą buvo parodytas filmas "Nikolajus II" iš serijos "Rusijos imperija". Filmo autorius teigia, kad dėl nesėkmingo caro Nikolajaus II valstybės valdymo ir Spalio revoliucijos pasekmių Rusija neteko daug žemių, tapusiu nepriklausomomis valstybėmis, tarp jų – Baltijos šalys. Toliau autorius dėsto, kad dėl slapto Ribentropo–Molotovo pakto atsirado galimybė atkurti buvusios imperijos ribas, išskyrus Suomiją, o nugalėjus pakto bendrininką – Vokietiją – savo įtakon paimti daugelį Vidurio Eu-

ropos valstybių ir dalį pačios Vokietijos.

Panašių pavyzdžių – buvusios imperijos nostalgijos galingą pateikti labai daug. Neseniai Baltijos kanalu buvo rodomas filmas "Nuosprendis Europai" iš ciklo "Amžiaus paslaptys". Jo didesnė dalis skiriama Baltijos šalims. Šių šalių likimas siejamas taip pat su Ribentropo–Molotovo paktu. Su nuostaba sužinome, kad Lietuvos delegatų grupė, pirmą kartą iškėlusį klausimą Sąjungos Aukščiausiojoje Taryboje dėl šio pakto teisėtumo, pati iki galo neperskaitė šio pakto ir slaptųjų protokolų. Pasirodo, nepriklausomybę atkūrusiai Lietuvai neteisėtai buvo grąžintas Vilniaus kraštas, nes tuo metu jis įėjo į Lenkijos sudėtį. O dėl Klaipėdos krašto – už jo 8000 kv. km plotą 35 mln. rublių Vokietijai sumokėjo Sovietų sąjunga. Suprask, kas moka pinigus – tam ir priklauso šis kraštas. Kokio atspalvio galima laukti iš to paties kanalo žinių laidos "Lietuvos laikas" ("Litovskoje vremena"), kurio transliacija pradama nuo rugsėjo 1 dienos? Kanalo būsimų laidų anonse Lietuvos vėliavos Gedimino bokšte vaizdą keičia atstatydinto prezidento R.Pakso ir V.Mazuronio nuotraukos.

Paskutiniai Lietuvos vidinio politinio gyvenimo įvykiai patvirtina, kad Rytų kaimynės tikslai iš esmės nesikeičia, tik juos bandoma įgyvendinti prisitaikant prie pakitusios geopolitinės situacijos. Visa tai patvirtina atstatydinto prezidento byla, kurios naujus puslapius bando rašyti Darbo partija ir naujai sukurtas nenuilstančios R.Pakso gynėjos Kazimiros Prunskienės šia proga pagimdytas politinis judėjimas.

Nors Nina Nausėdaitė buvo apdovanota Vyčio Kryžiaus ordinu, jai suteiktas karinis kapitono laipsnis, ji jautėsi vieniša ir ilgėjosi savo žuvusių bendražygių. Deja, tikrovė tokia: iki minimumo kuklios bebaimės ryšininkės laidotuvės, mokamas nekrologas rugpjūčio 7 d. dienraštyje "Kauno diena". O to paties laikraščio pirmajame puslapyje – Remigijaus Jurgelaičio straipsnis "Nusipelnę gyventi geriau" apie tai, kad keliolika parlamentarų per ketverių metų kadenciją sugebėjo pastatyti arba baigti statyti prabangius namus. Nesmerkiant kiekvienam įgimto noro gyventi geriau, susimąstykite bent kapų tyloje... apie nekintamą turtą – žmogiškąsias moralines vertybes.

Vytautas GULIOKAS

Skelbimas

Rugsėjo 19 d. (sekmadienį) Klepočių k., Raitininkų sen., Alytaus r., bus šventinamas paminklas **Dainavos apyg. Šarūno rinkt. A.Juoza-pavičiaus tėvonijos Siaubo būrio žuvusiems partizanams atminti. 13 val. šv. Mišios Ryliškių parapijos bažnyčioje. Po šv. Mišių vyksime šventinti paminklo.**

Kruvina atmintis ne žiedais, o skausmu žydi...

Garliavoje gausu partizanų kovų atminimo ženklų - kryžių, kryželių, koplytstulpių. Neseniai atidengta dar viena atminimo lenta.

Rugpjūčio 22 d. Garliavoje vyko išskirtinė šventė. Paminėti užmiršti, nežinia kur įgrūsti ir užkasti partizanai. Garliavos Švč. Trejybės bažnyčioje šv. Mišias už žuvusius Lietuvos partizanus aukoją vikaras Mindaugas Martinaitis. Garbės sargyboje - Lietuvos Trispalvė ir LPKTS Garliavos sk. vėliavos, greta - uniformuoti partizanai ir šauliai. Choristai giedoja "O Dieve, visagali".

Po pamaldų žmonės susirinko aikštelėje, kur ant mūrinio namo sienos pritvirtinta nauja atminimo lenta. Joje įrašas: "Čia ilsisi išniekinti Tauro apyg. partizanai, žuvę už Lietuvos Laisvę 1947 m.: Bruzga Povilas-Audra, Misiūnas Martynas-Skroblas, Merkšaitis Juozas-Nemunėlis, Vasiliauskas Vladas-Jaunutis, Vasiliauskas Juozas-Diena, Dobkevičius Alfonsas-Nemunas, Mikušauskas Antanas-Šarvas, Drūlia Viktoras-Eglis, Drūlia Jonas-Skardis."

Prie atminimo lentos garbės sargyboje stovėjo keturi jaunieji Lietuvos kariai, buvę partizanai, šauliai, buvę politiniai kaliniai, tremtiniai. Minėjimą vedė LPKTS Garliavos sk. pirmininkas M.Babonas, kalbėjo Garliavos seniūnas K.Povilaitis, likęs gyvas Tauro apyg. partizanų būrio vadas buvęs politinis kalinys P.Pečiulaitis-Lakštingala, jo ryšininkas J.Rindeika, žuvusių partizanų giminės ir artimieji.

Atminimo lentą pašventino Garliavos klebonas K.Vosylis, galingai nuskambėjo choristų atliekama Tautiška giesmė.

Jonas KIRLYS

Po 60 metų

Kaunas. Liepos 31 d. Susirinko Ukmergėje 1944 m. baigę gimnaziją abiturientai.

Ačiū organizatorei p. Vandai Jočienei, kuri prigludė mūsų negausų būrelį pas save. Praėjus tiek daug metų sunku buvo atpažinti buvusius klases draugus. Daugelio jau nebėra tarp mūsų – juos prisiminėm pagerbdami tylos minute. Ilgai kalbėjomės susėdę už vaisėmis nukrauto stalo, prisiminėm savo jaunas dienas ir dėkojome Dievui, kad būdami tokio garbingo amžiaus sulaukėme laisvės ir Lietuvos nepriklausomybės.

Smagu buvo susitikti geriausią savo jaunystę draugą Praną Gružauską, kuris daug mums papasakojo apie bičių gyvenimą ir pavaišino medumi su koriais. O šeimininkė, miela Vanda, mus vaišino ir lakstė lyg bitutė.

Po ilgų kalbų ir pasisakymų prasidėjo dainos ir poezijos posmai. Nutarėme, kad po metų vėl susitikime pas p. Vandą, jeigu tik leis sveikata ir Dievo malonė.

Alfonsas GUDAS

“Partizanų kovų takais”

LPKTS Radviliškio, Pakruojo, Joniškio, Kuršėnų, Naujosios Akmenės bei Šiaulių skyrių ir LLKS Prisikėlimo apygardos renginio – žygio “Partizanų kovų takais”, kuris įvyks rugsėjo 11 d., programa ir lankytinos vietos:

9.30 val. renkames prie Radviliškio mst. naujų kapinių ir aplankome partizanų kapus.

10.30 val. – Minaičių k., Radviliškio r., buv. S.Mikniaus sodyba.

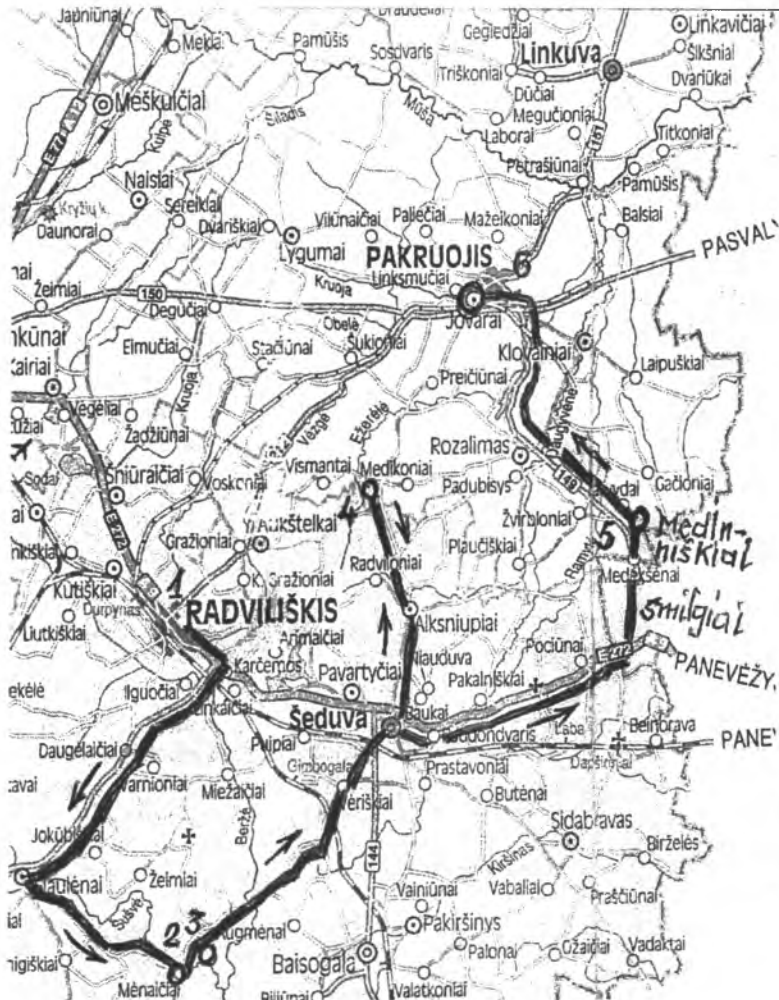
11 val. – Balandiškių k., Radviliškio r., buv. S.Sajaus sodyba.

12.30 val. – Amalijos sankryža – paminklinis akmuo žuvusiems partizanams.

13.30 val. – Mediniškių k., Pakruojo r. – Izidoriaus Pucevičiaus-Radvilos žūties vieta.

14.30 val. – Pakruojis – “Atžalyno” gimnazijos skverelyje palaidotų partizanų (70 pavardžių) pagerbimas.

Pabaigoje – žygio aptarimas. Pasiteirauti skambinkite Šiaulių apsk. koordinatoriui K.Arlingevičiui tel. (8-601)48163.

Skelbimai

Rugsėjo 14 d. 11 val. LK Kauno įgulos karininkų ramovėje (Mickevičiaus g. 19, Kaunas), 2-ajame aukšte, įvyks Lietuvos vietinės rinktinės karių sąjungos (plechavičių) Kauno apskrities narių visuotinis suvažiavimas – rinkiminė konferencija.

Narių registracija – 10 val.

Rugsėjo 18 d. (šeštadienį) Anykščių r. bus šventinami paminklai partizanų žūties vietose. 11 val. šv. Mišios Žemaitkiemio bažnyčioje, po jų vyksime į partizanų žūties vietas: Rudžių k., Kurklių sen., ir Pasusienio k., Kavarsko sen.

Rugsėjo 18 d. (šeštadienį) LK Vilniaus įgulos karininkų ramovėje (Pamėnkalnio g. 13) įvyks vorkutiėčių (buv. politinių kalinių ir tremtinių) susitikimas. 12 val. šv. Mišios Vilniaus šv. Apaštalo Pilypo ir Jokūbo bažnyčioje (Lukiškių aikštė). 13.30 val. registracija. 14 val. susitikimo pradžia.

Bus rodomas dokumentinis filmas apie Vorkutą, skambės choro “Mes nemirė” dainos. Tel. pasiteirauti: (8-5) 2314379.

Prarastą nukentėjusiojo asmens (tremtinio) pažymėjimą Nr. 041041, išduotą 2001 05 18 Larisai ŽEIMIENEI, laikyti negaliojančiu.

TS liūdi dėl bendražygio mirties

Lietuva neteko patrioto, o Tėvynės sąjunga – nuoširdaus rėmėjo Vytauto Petro Vidugirio, gyvenusio Kalifornijoje, JAV. Reikėdami nuoširdžią užuojautą velionio artimiesiems ir bendražygiams, negalime neapgailėti, kad netikėta mirtis sustabdė dar aktyviai varomą barą. Liko daug padarytų ir daug nebaigtų darbų, nes velionis buvo pajėgus savo didžius darbus tęsti.

V.P.Vidugiris, 1930 07 03 gimęs Lietuvoje, Raguvoje (Panevėžio r.), aukštuosius mokslus baigęs JAV (Filadelfijoje, Čikagoje, Malibu) ir įgijęs elektromechanikos inžinieriaus bei pramonės administravimo specialybes, atsakingą darbą dirbęs raketų ir kosmoso palydovų tyrimo bendrovėse, TWR bendrovėje Redondo Biče, CA, visą gyvenimą buvo aktyvus visuomenininkas, lietuvių išeivių organizacijų veikėjas, ypač dosnus aukotojas. V.P.Vidugiris aktyviai dirbo JAV lietuvių bendruomenėje, daug kartų buvo renkamas tarybos nariu, PLB seimo nariu bei LR Seimo ir JAV LB komisijos nariu. Lietuviškos veiklos reikalai jį dažnai atvedavo į Vilnių, kur turėjo progos artimiau jį pažinti. Žavėjomės jo energija ir pasišventimu lietuviškiems reikalams. Mums žinoma, kad jis buvo ir aktyvus skau-

tas bei šaulys, Lietuvių fronto bičiulių sambūrio narys, Lietuvių respublikonų partijos Kalifornijos valdybos vienas iš vadovų, lietuvių inžinierių organizacijų narys ir vienas iš vadovų, taip pat ir JAV organizacijų – Amerikos veteranų legiono, Kalifornijos valstijos skyriaus, Amerikos aeronautikos ir astronautikos, Amerikos mechanikos inžinierių, Amerikos produktų kokybės kontrolės draugijų narys, daugelio lietuviškų ir amerikietiško laikraščių ir žurnalų bendradarbis, pelnęs Šaulių ir Skautų organizacijų apdovanojimus, įvertintas keturiais JAV kariniais medaliais už nuopelnus Korėjos kare.

Suprasdama, kad jo vietos nebus kam užimti, Tėvynės sąjunga labai liūdi dėl bendražygio Vytauto Petro Vidugirio mirties.

TS pirm. Andrius KUBILIUS

ILSĖKITĖS RAMYBĖJE

Steponas Strainys 1924-2004

Gimė Užšešuvio k., Batakių valsč., Tauragės aps., vidutinio ūkininko šeimoje. 1944 m. įstojo į LLA gretas, sugrįžus sovietams buvo partizanų ryšininkas, brolis Jonas-Saturnas buvo partizanų būrio vadas. Steponą suėmė 1945 m. Nuteistas ir išvežtas į Kazachstano lagerius, Karagandos sr. Grįžo į Lietuvą 1954 m., apsigyveno Tauragėje. Dirbo paminklų dirbtuvėje. Buvo LPKTS Tauragės sk. aktyvus narys, dainavo “Tremtinio” chore. Statė paminklus partizanams.

Nuoširdžiai užjaučiame žmoną ir visą šeimą.

LPKTS Tauragės sk. ir “Tremtinio” choro nariai

Antanas Elvikis 1916-2004

Gimė Čiuteikių k., Tauragės aps., vidutinio ūkininko šeimoje. Buvo partizanų ryšininkas. Suimtas, nuteistas ir išvežtas į Vorkutos lagerius. Darbe sunkiai sužeistas, amputuota koja. Grįžęs į Lietuvą apsigyveno Tauragėje, dirbo mėsos kombine taliumi. Buvo LPKTS Tauragės sk. aktyvus narys.

Užjaučiame žmoną ir visą šeimą.

LPKTS Tauragės skyrius

Ona Baublienė 1912-2004

Gimė Perlojos k., Varėnos r. Jos du broliai ir vyras 1944 m. tapo Lietuvos partizanais. 1945 07 17 Ona su tėvais ir mažamečiais vaikais ištremta į Permės sr., Kačiovsko r., Ust Anolvos k. Dirbo miško ruošos darbus. Tėvai po kiek laiko mirė. Po 1957 m. reabilitacijos Ona buvo sugrįžusi į Lietuvą. Sodybos nerado, kaip ir darbo bei prieglobsčio. Grįžo atgal į tremties vietą. 1989 m. sugrįžo į Lietuvą. Apsigyveno Varėnoje. Nuo 1990 m. – LPKTS Varėnos sk. narė. Aktyviai dalyvavo visuose skyriaus renginiuose.

Palaidota Varėnos naujosiose kapinėse.

Nuoširdžiai užjaučiame sūnų Stasį su šeima, gimines ir artimuosius.

LPKTS Varėnos skyrius

Bronislovas Kriščiulevičius 1916-2004

Gimė Gudžių k., Varėnos r. Prasidėjęs partizaniniam karui jo sodyboje įrengtas partizanų bunkeris, kuris 1949 m. išduotas. 1949 03 19 įvyko kautynės su NKVD. Žuvo 6 partizanai, o Bronislovas suimtas. Nuteisė 25 m. Kalėjo Magadano lageriuose. 1955 m. reabilituotas, sugrįžo į gimtuosius namus. Nuo 1989 m. – LPKTS Varėnos sk. narys, aktyviai dalyvaudavo veikloje.

Palaidotas Gudžių kapinėse.

Reiškiamo nuoširdžią užuojautą jo giminėms ir artimiesiems.

LPKTS Varėnos skyrius

Justinas Skerbutas 1925-2004

Gimė Šniukščių k., Skuodor., mažažemių šeimoje. Baigęs prad. mokyklą įsigijo batsiuvio specialybę. Dirbo Klaipėdos batsiuvių artelėje. 1953 m. už ryšį su partizanais areštuotas ir nuteistas 10 m. Kalėjo Kuibyševo sr. lageriuose iki 1954 m. Grįžęs gyveno Kretingoje.

Palaidotas Kretingos kapinėse.

Nuoširdžiai užjaučiame artimuosius.

LPKTS Kretingos skyrius

